

Bir küçük tohum: Wangari Maathai'nin hikayesi!

A Tiny Seed: The Story of Wangari Maathai

Storybooks Canada

storybookscanada.ca

Bir küçük tohum: Wangari Maathai'nin hikayesi / A Tiny Seed: The Story of

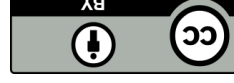
Wangari Maathai

Written by: Nicola Rijdsdijk

Illustrated by: Maya Marshak

Translated by: (tr) Nahide Büsra Ertekin

This story originates from the African Storybook (africanstorybook.org) and is brought to you by Storybooks Canada in an effort to provide children's stories in Canada's many languages.

This work is licensed under a Creative Commons

[Attribution 4.0 International License.](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0)

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0>

(imageless edition)

|| Level 3

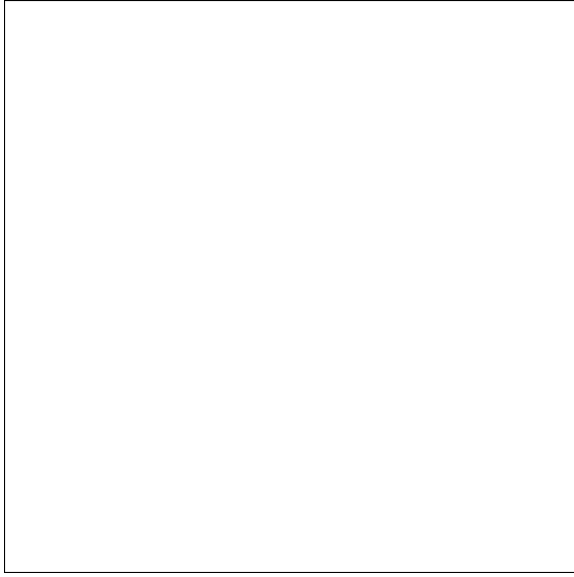
🗨 Turkish / English

📖 Nahide Büsra Ertekin

🎨 Maya Marshak

✍ Nicola Rijdsdijk

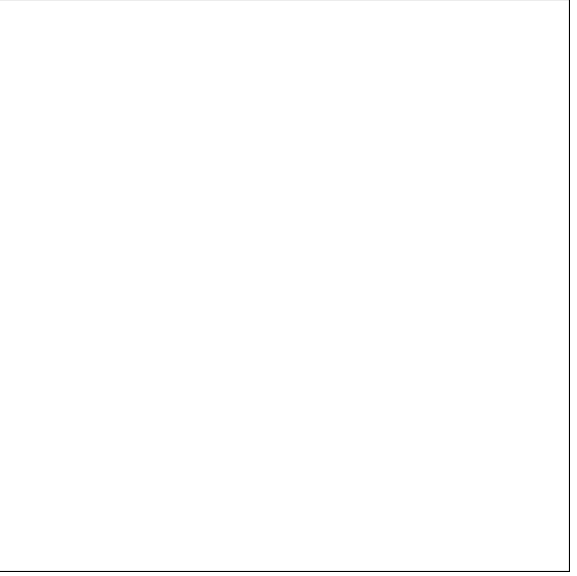

Güney Afrika'da Kenya Dağı'nın eteklerindeki bir köyde, küçük bir kız annesiyle birlikte tarlalarda çalışırdı. Bu kızın adı Wangari idi.

...

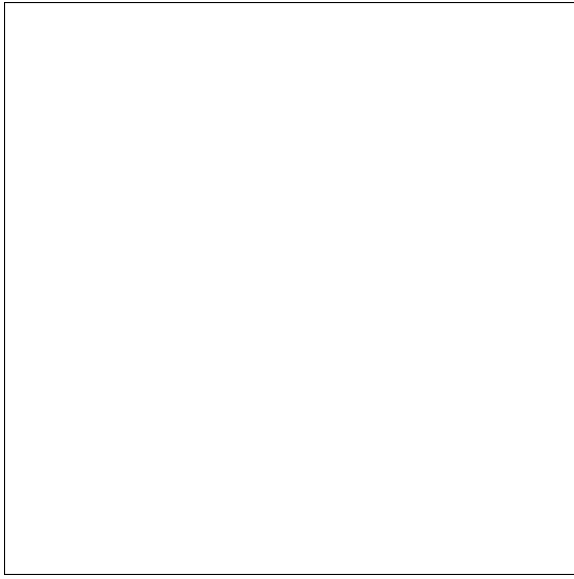
In a village on the slopes of Mount Kenya in East Africa, a little girl worked in the fields with her mother. Her name was Wangari.

Wangari dışarıda olmayı çok sevdi. Ailesinin yiyecek bahçesinde, büyük keskin bıçağıyla toprağı kazar, küçük tohumları sıcak toprağın içine bastırırdı.

...

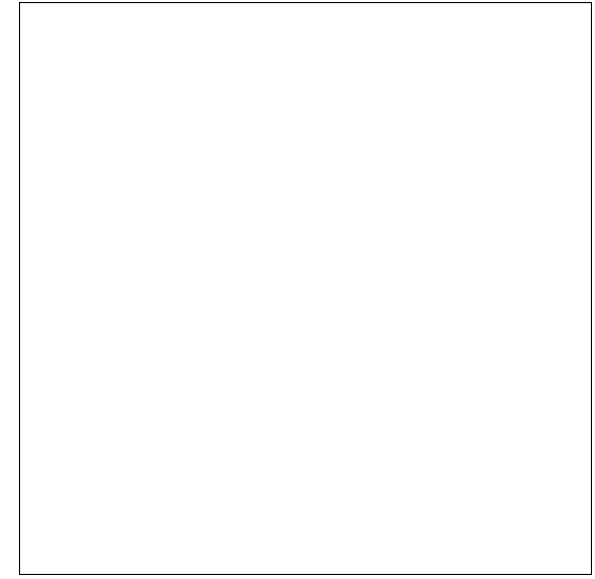
Wangari loved being outside. In her family's food garden she broke up the soil with her machete. She pressed tiny seeds into the warm earth.

Onun için günün favori zamanı, güneş batışından hemen sonrası idi. Hava bitkileri göremeyecek kadar çok karanlık olduğu zaman, Wangari eve gitme zamanının geldiğini anlardı. Eve giderken, tarlalar boyunca dar patikalardan geçer, nehirleri aşardı.

...

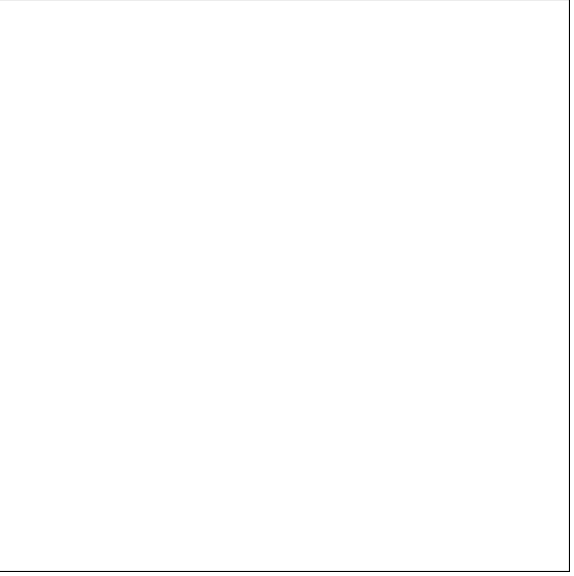
Her favourite time of day was just after sunset. When it got too dark to see the plants, Wangari knew it was time to go home. She would follow the narrow paths through the fields, crossing rivers as she went.

Wangari 2011 de öldü, ama biz onu güzel bir ağaç gördüğümüz her zaman anımsayabiliriz.

...

Wangari died in 2011, but we can think of her every time we see a beautiful tree.

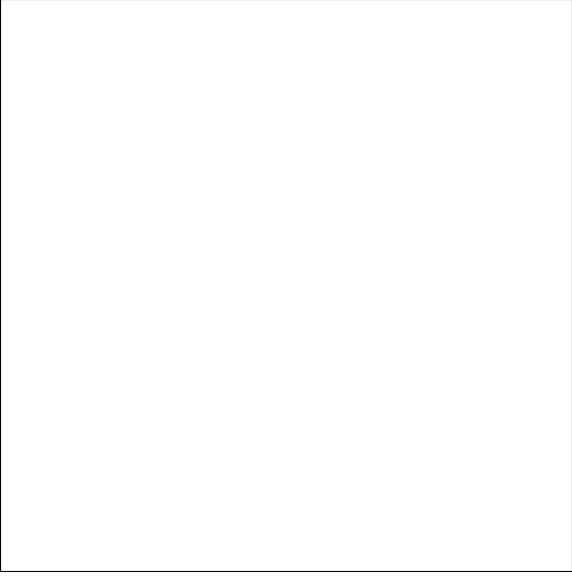

Wangari akıllı bir çocuktü ve okula gitmek için

sabırsızlanıyordu. Fakat, annesi ve babası ondan evde kalmasını ve onlara yardım etmesini istiyorlardı. Yedi yaşına geldiğinde, büyük erkek kardeşi Wangari'nin okula gitmesi için ailesini ikna etti.

...

Wangari was a clever child and couldn't wait to go to school. But her mother and father wanted her to stay at home. When she was seven years old, her big brother persuaded her parents to let her go to school.

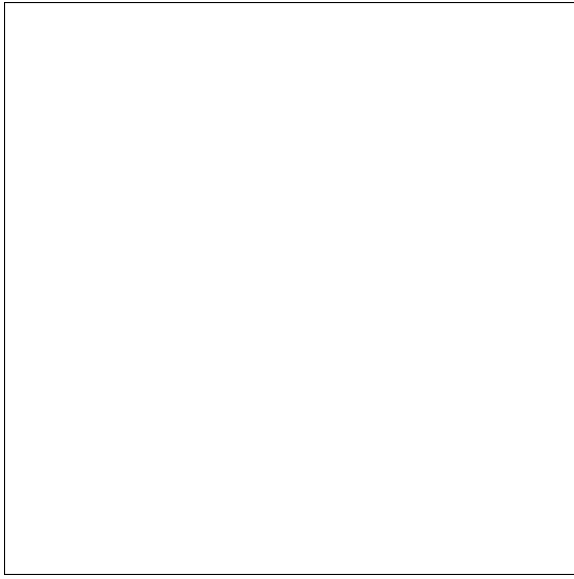

Wangari çok çalıştı. Dünyanın her yerindeki insanlar

bunu dikkate aldılar, ve ona çok ünlü bir ödül verdiler. Bu ödül Nobel Barış Ödülü olarak adlandırılıyor, ve Wangari bu ödülü almış ilk Afrikalı kadındı.

...

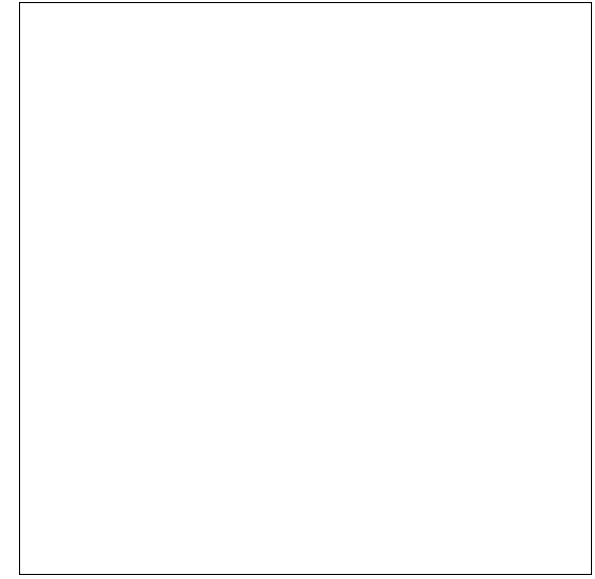
Wangari had worked hard. People all over the world took notice, and gave her a famous prize. It is called the Nobel Peace Prize, and she was the first African woman ever to receive it.

O, öğrenmeyi sevdi! Wangari, okuduğu her kitapla daha fazla, daha fazla şey öğrendi. Okulda o kadar iyiydi ki; Amerika Birleşik Devletlerin'de okumak için davet aldı. Wangari çok heyecanlanmıştı! O, dünya hakkında daha fazla şey bilmek istiyordu.

...

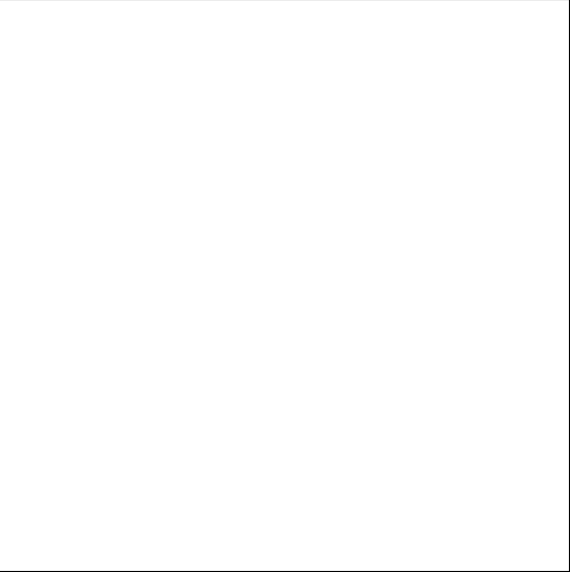
She liked to learn! Wangari learnt more and more with every book she read. She did so well at school that she was invited to study in the United States of America. Wangari was excited! She wanted to know more about the world.

Zaman geçtikçe, ormanda yeni ağaçlar büyüdü, ve nehir tekrar akmaya başladı. Wangari'nin mesajı Afrika boyunca yayıldı. Bugün, milyonlarca ağaç, Wangari'nin tohumlarından büyümekte.

...

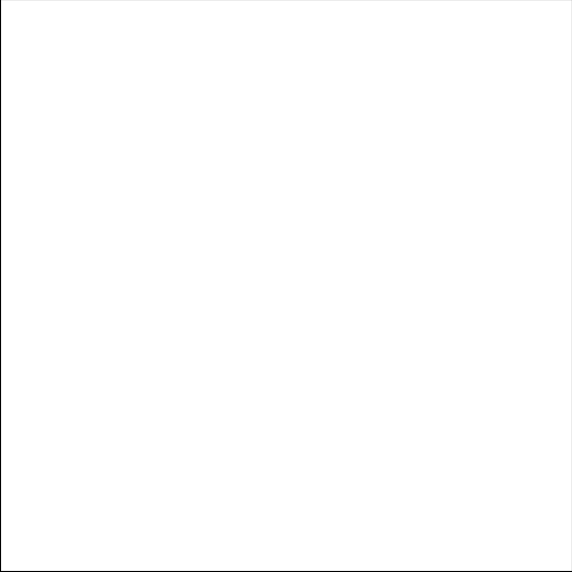
As time passed, the new trees grew into forests, and the rivers started flowing again. Wangari's message spread across Africa. Today, millions of trees have grown from Wangari's seeds.

Amerika üniversitesinde, Wangari bir sürü yeni şeyler öğrendi. O, bitkiler ve bitkilerin nasıl yetişeceği alanında okudu. Ve nasıl büyüdüğünü anımsadı: erkek kardeşiyle güzel Kenya ormanlarının ağaçlarının gölgesinde oyunlar oynamalarını.

...

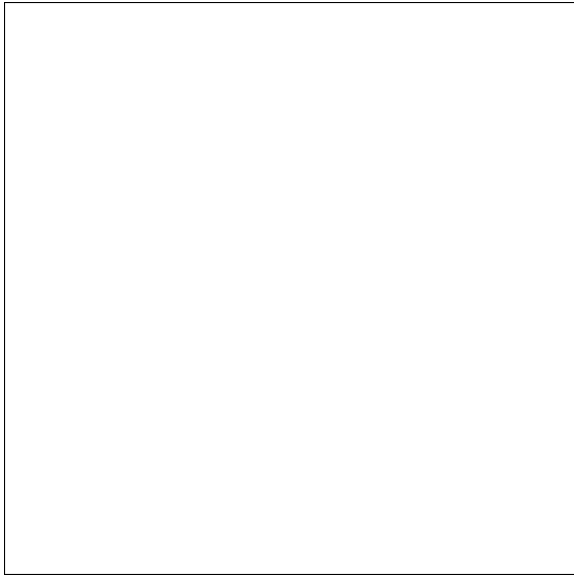
At the American university Wangari learnt many new things. She studied plants and how they grow. And she remembered how she grew: playing games with her brothers in the shade of the trees in the beautiful Kenyan forests.

Wangari ne yapacağını biliyordu. O, kadınlara tohum hallinden ağaçları nasıl yetiştireceklerini öğretti. Kadınlar bu ağaçları sattılar, ve parayı ailelerine bakmak için kullandılar. Kadınlar çok mutulardı. Wangari, onlara güçlü hissetmelerini için yardım etmişti.

...

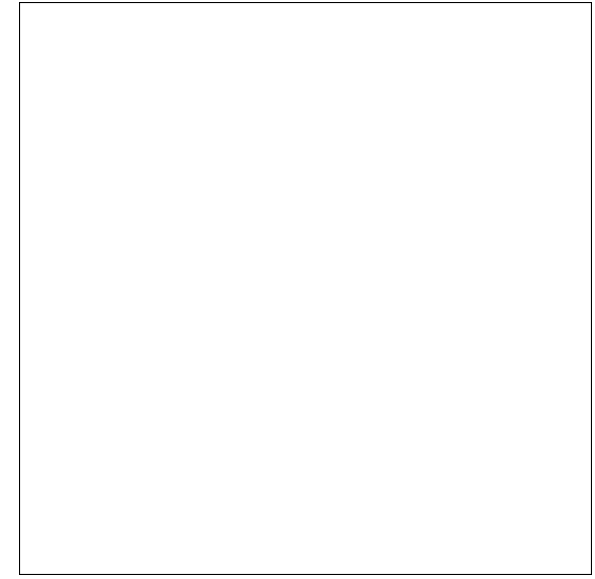
Wangari knew what to do. She taught the women how to plant trees from seeds. The women sold the trees and used the money to look after their families. The women were very happy. Wangari had helped them to feel powerful and strong.

Daha çok öğrendikçe daha da farkına vardı ki o Kenya'nın insanlarını çok seviyordu. Onların mutlu ve özgür olmalarını istiyordu. Daha çok şey öğrendikçe Afrika'daki evi hakkında daha çok şey hatırladı.

...

The more she learnt, the more she realised that she loved the people of Kenya. She wanted them to be happy and free. The more she learnt, the more she remembered her African home.

Çalışmalarını bitirdiği zaman Kenya'ya döndü. Ama ülkesi değişmişti. Koca çiftlikler arazi boyunca uzatılmıştı. Kadınların yemek yapmak için ateş yakacak odunları yoktu. İnsanlar fakirdi, ve çocuklar açtı.

...

When she had finished her studies, she returned to Kenya. But her country had changed. Huge farms stretched across the land. Women had no wood to make cooking fires. The people were poor and the children were hungry.